

Truë 102 Just Female
Sieraden privébezit

‘Dit wordt het jaar waarin ik ga VLIEGEN.’

Bij elke documentaire die ze maakt, sterft ze duizend doden. Maar dat weerhield Linda Hakeboom er niet van een docu te maken over haar beste vriendin Nikkie de Jager. Al gaat de diepere laag in haar docu's óók over haarzelf. ‘Ik wilde bewijzen dat ik wél goed genoeg ben.’

Tekst Fleur Baxmeier Foto's Kee&Kee

D

'Dit is net voor jullie bezorgd,' zegt de ober terwijl hij een bruin pakketje omhoog houdt. 'Chanel' staat met koeienletters op het etiket. De ogen van Linda beginnen te glimmen. Een tas voor de shoot! Met een ondeugende blik: 'Zullen we ermee in de auto stappen en weggaan?' Het blijkt een typische Linda-reactie: ad rem, vrolijk, grappig. Ze praat even snel als ze denkt, springt soms van de hak op de tak en bespreekt net zo makkelijk de highs als de lows in haar leven. 'Ik word dagelijks gebeld en gemaïld door mensen die er ook eentje willen maken,' zegt ze, als het halverwege het gesprek gaat over het succes van de docu's die ze maakte over onder meer Jett Rebel, Lil' Kleine en – *work in progress* – YouTube-ster Nikkie de Jager, beter bekend als Nikkie Tutorials.

'Heb ik tips, mogen ze meelopen, wil ik eindredacteur worden van hun project? Ik vind het een compliment dat mijn documentaires aanslaan, maar mensen vergeten soms wat er allemaal bij komt kijken. Het ziet er misschien makkelijk uit wat ik doe, maar ik moet elke keer vijf keer sterven.'

Hoe ziet dat sterven er uit?

'Hoe minder jij nadenkt over hoe een docu is gemaakt, hoe langer ik bezig ben geweest om het goed te krijgen. Het verhaal moet kloppen, je moet erin opgezogen worden. Dat kost tijd en denkkraft. Het feit dat ik het allemaal alleen doe, maakt dat extra zwaar. In de periode dat ik de documentaire-serie *Linda's mannen* draaide, volgde ik vier mannen tegelijk: Lil' Kleine, Timor Steffens, Ricardo Kishna en Giel de Winter. Dat ging te ver qua gezondheid. Ik ging in Rio de Janeiro zo langs het randje dat een arts zei: 'Je moet stoppen, dit wordt je dood.'

'In therapie moest ik opnieuw leren huilen'

Wat ging er mis in Rio?

'Timor moest daar twee jaar terug dansen op de Olympische Spelen. Ik zat alleen in het vliegtuig met allemaal dure apparatuur toen ik ziek werd. Niet een beetje, maar zo heftig ijlend van de koorts dat ik niet eens meer wist waar ik naartoe ging. De stewardessen hebben me op hoop van zegen in Rio het vliegtuig uitgezet. Ik had geluk dat de

Spelen er waren en ik daardoor een Nederlandse arts kon spreken. Hij heeft me letterlijk met een verpleegster naast m'n bed huisarrest gegeven. Alles wat in een lijf ontstoken kan zijn, was ontstoken.

Achteraf weet ik dat dit gebeurde omdat ik er vatbaar voor was. Ik was mezelf in de maanden daarvoor compleet voorbij gelopen. Vier docu's draaien, de techniek in orde maken, interviews voorbereiden, toestemming regelen voor het filmen. Allemaal in m'n eentje. Dat was te veel.'

Is het een geldkwestie dat je alles alleen doet?

'Ik wil het zelf, omdat het in mijn geval veel oplevert. Ik ben meer de *best friend* die er toevallig bijstaat met een klein cameraatje dan de documentairmaker of tv-ploeg die met een lens *in your face* staat. Als ik met een assistent ga overleggen over de documentaire of een enorme camera zou gebruiken, dan is degene die ik volg zich

Jurk € 267 Twin-Set
Laarzen € 270 Storm & Marie
Ringen Pernille Corydon

veel meer bewust van wat ik aan het doen ben. Dat gaat ten koste van het privégevoel waar mijn docu's bij vallen of staan, dus dat doe ik niet.'

Zegt achteraf nooit iemand: 'Dit is te privé, haal er maar uit'?

'Soms zegt iemand: 'Shit, had ik dit wel moeten vertellen?' Dan vraag ik: 'Vertrouw je mij? Zo ja, dan moet je mij laten bepalen wat het beste is. Als je het resultaat ziet, weet je waarom ik dit vraag.' Uiteindelijk zijn mensen het er altijd mee eens, gelukkig. Dat komt denk ik omdat ik zo veel tijd neem om te praten en te kijken – gemiddeld een jaar per documentaire – dat er eigenlijk geen speld tussen te krijgen is. Het is de waarheid. Dat wil niet zeggen dat de mensen die ik volg alle scènes makkelijk vinden. Douwe Bob heeft

Bloes € 29,99 Pieces Jeans
€ 129,95 Lois Laarzen € 261 Mylee
Ketting Overload Studios
Armbanden Adorn Tas Gucci
Alle overige sieraden zijn privébezit

weleens gezegd dat het was alsof hij duizend uur bij een psychiater had gezeten. Dat was ook de uitdaging bij Nikkie, omdat we al enorm close waren voordat ik de docu ging maken. Normaal is de docu het belangrijkste en is het superleuk als je toevallig ook nog vrienden wordt. Nu was het andersom, want onze vriendschap staat op één.'

Is het strikken van kandidaten voor je docu's lastig?

'Ik zeg gewoon: 'Hoi, ik ben Linda en ik wil een docu over je maken'. (lacht) Tot nu toe reageerde iedereen daarop met: 'Wat een eer'. Ik vind het fascinerend dat mensen die alles gefixt hebben zo onder de indruk zijn als ik ze vraag. Bizar, toch?'

Moet je iets van jezelf laten zien om hun vertrouwen te winnen?

'Absoluut. Ik praat met de mensen die ik volg net zo veel over mezelf als over hen. Altijd. Dat is geen berekenende, onoprechte techniek om ziltjes te winnen. Het is iets wat vanzelf gebeurt als je de hele tijd bij elkaar bent. Ik ben erbij als iemand iets wint en daar heel euforisch over is, maar ook als iemand heel verdrietig is. Andersom zien zij het ook als ik me kut voel of overwerkt ben. Je kunt dat niet níet delen als je zo veel bij elkaar bent. Dat is ook de reden dat ik met alle mensen die ik heb gevolgd vrienden ben geworden. Je hebt samen zo veel meegemaakt dat je iets anders voor elkaar gaat voelen dan voor een vage kennis of iemand die je af en toe in de kroeg tegenkomt.'

Is het maken van een docu voor jou een soort therapeutische sessie?

Lacht: 'Uuh. Ik heb er weleens over nagedacht en de diepere laag in mijn documentaires gaat uiteindelijk ook over mij. De mensen die ik volg, zijn hun werk vaak gaan doen omdat ze in hun jeugd bepaalde nare dingen hebben meegemaakt. Dat heb ik ook, waardoor ze voelen dat ik ze snap. Mijn vader was bijna altijd afwezig en als hij er wel was, dan was het heel lastig. →

Life of Linda

Linda (24 september 1985) studeerde aan de Hogeschool voor Journalistiek en begon in 2007 met presenteren voor Bright. Later kwamen daar programma's als *Rambam*, *Spuiten en slikken op reis* en *Trippers* bij, maar Linda's ware passie is documentaires maken. Ze volgde onder meer Jett Rebel, Douwe Bob, Lil' Kleine, Jan Jaap van der Wal en komt dit voorjaar met een docu over Nikkie Tutorial. Linda woont samen met vriend en hond in Amsterdam.

Jurk © 135 Just Female
Riem Just Résumé Kettingen Pernille
Corydon Choker Club Manhattan
Scrunchie Atelier des Femmes

Hij had totaal geen oog voor mij of mijn gevoel. Hij maakte er een sport van om me onderuit te halen. Op mijn zevende zijn mijn ouders gescheiden en bleef ik bij mijn moeder, met wie ik nog steeds een goede band heb. Vanaf mijn vijftiende heb ik mijn vader helemaal niet meer gezien, maar op dat moment was de schade al aangericht.'

Wat heeft je moeilijke jeugd met jou gedaan?

'Mijn vader is iemand die niet tegen zwaktes kan: huilen, onzekerheden, slecht presteren. Het resultaat was dat ik zulke gevoelens heel lang bewust heb uitgeschakeld, omdat het gevaarlijk was om te voelen. Ik stopte alles weg en werd een soort robotje dat alleen maar aan het werk was. Pas een paar jaar geleden heb ik dat patroon doorbroken. Dat was na een periode waarin ik het ontzettend druk had gehad: ik presenteerde *Rambam*, maakte een docu over Douwe Bob en eentje over Jan Jaap van der Wal. Het was *insane* hectisch en veel te veel. Ik heb nooit echt een burn-out gehad, maar wel iets wat erop leek. Op halve snelheid ben ik doorgegaan, maar ik vond niets echt leuk en was constant moe. Daardoor ben ik gaan nadenken: zit ik wel op de goede weg? En ben ik in therapie gegaan, dat heeft me heel erg geholpen.'

Wat is het belangrijkste dat je in therapie hebt geleerd?

'Ik had altijd heel veel bewijsdrang: ik ben wél goed genoeg, ook al dacht mijn vader daar anders over. Alles moest bij mij perfect zijn, ook als dat eigenlijk niet haalbaar was. Als een project na keihard werken eindelijk af was, dan kon ik niet even stilzitten en denken: vet, ik ben blij met wat ik heb

gemaakt. Ik was afgevlakt en heb weer moeten leren om mijn emoties te voelen en uiten. Zo heb ik opnieuw leren huilen en kan ik me ook ineens weer onzeker of eenzaam voelen. Die gevoelens had ik vroeger ook wel, maar die zaten zo ver weggestopt dat ik ze niet opmerkte. Dat doe ik nu wel, waardoor ik meer rust en zelfvertrouwen heb. Ik weet wat ik kan en wanneer ik toevoegde waarde heb, waardoor ik minder de neiging heb om de schone schijn op te houden. Ik zal het nu ook meteen tegen iemand zeggen als ik me rot voel of geen energie heb voor bepaalde dingen. Daar schaam ik me niet meer voor.'

In de periode dat je in therapie was, gingen je vriend en jij een jaar lang uit elkaar. Waarom?

'We waren al negen jaar samen en praktisch samen volwassen geworden. Ik was mezelf opnieuw aan het uitvinden, voelde ineens al die emoties weer, en dacht: hoe ben ik eigenlijk zonder hem? Ik twijfelde of ik niet te veel aan hem hing en moest uitzoeken hoe dat zat. Mijn vriend was het daar totaal niet mee eens, maar achteraf is het heel goed geweest dat we allebei even op eigen poten hebben gestaan. We zijn heel erg elkaars vangnet: een gigantische yin en yang. Maar ik weet nu ook dat ik er nog ben als hij wegvalt. Ik ben zelf ook iemand en in balans. Daardoor zijn we op een gezondere manier naar elkaar en onze relatie gaan kijken. We kiezen er echt voor om met

elkaar te leven in plaats van dat het een vanzelfsprekendheid is.'

Was de hereniging een *All you need is love*-achtig gebeuren?

'Ik besepte dat het leven minder leuk is zonder hem en hij had dat gelukkig ook. Zo makkelijk ging het.' (lacht)

Wat is het dat jullie bindt?

'We zijn elkaars basis. Hij is huiselijk, ik ben een complete fladderaar. In dat jaar dat we uit elkaar waren, heb ik gemerkt dat hij mij met beide benen op de grond houdt. Zonder hem ben ik één grote idioot die maar doorgaat. Hij doet ook altijd z'n best om mij te begrijpen en te helpen, zonder dat hij zijn eigen ego belangrijk vindt. Hij is er gewoon altijd, onvoorwaardelijk. En ik voor hem. Vroeger was het nog weleens een dingetje dat we zo veel van elkaar verschillen. Dan dacht ik: moeten we niet wat meer op elkaar lijken? Nu denk ik: waarom eigenlijk? Jij vindt het leuk om in een café voetbal te kijken, veel plezier, ik ga met mijn vriendinnen dansen in een club.'

Wat vindt hij ervan dat je zo veel werkt?

'Hij maakt ook documentaires, dus hij begrijpt het wel. Af en toe doen we zelfs een project samen, dan is het helemaal bizar bij ons thuis. Dat we zo onregelmatig leven, trekt soms een zware wissel op ons bestaan. Al gaat het beter sinds we een hond hebben: Lola. Zij is helemaal niet met de buitenwereld bezig en wil gewoon een paar keer per dag worden uitgelaten. Dat neem ik bloedserius. Het levert ook weleens stress op, dat ik niet weet wat ik met haar moet, maar Lola houdt me vooral gezond. Dat is ook een van de redenen dat ik haar heb genomen. Ik dacht: ik ga mezelf niet remmen, dus er moet iets anders komen dat mij remt. Die taak vervult Lola met verve.'

Waar komt jouw drive vandaan om docu's te maken?

'Als klein meisje wilde ik popjournalist worden. Er leek me niets leuker dan →

'Ik wil een docu over Trump maken. En als je iets wilt, dan lukt het'

schrijven over muziek, maar op de School voor Journalistiek werd ik verliefd op de camera. Vanaf dat moment wilde ik niets liever dan items draaien. Zelfs als ik geen stage hoefde te lopen, deed ik dat vrijwillig. De drang om verhalen te willen vertellen, zit ergens diep in mij geworteld en gaat er nooit meer uit.'

Zou je je handen dichtknippen als je een docu kon maken over iemand als jezelf?

'Ik geloof niet dat ik interessant genoeg ben voor een documentaire. Misschien ben ik wel uit hetzelfde hout gesneden als de mensen die ik volg, maar het is een randvoorwaarde dat er iets meer showbizz omheen hangt. De showbizz is fijn om te portretteren, omdat je iets hebt gepresteerd waarvan mensen denken: hoe dan? Vanuit daar kom ik erachter waarom iemand die drive heeft, want bijna niemand die op een podium staat doet dat vanuit volledige ontspanning. Er is bijna altijd een bewijsdrang en die komt ergens vandaan. Dat is wanneer ik het écht interessant ga vinden, want dan denk ik: wat zit daar? En dan ga ik wroeten.'

Je bent ondertussen bijna net zo bekend als de mensen die je volgt.

Hoe is dat?
'Eh... prima, denk ik. Soms een beetje eng en soms moet ik bedenken waarvoor ik het doe. Ik wil alleen in de spotlights staan als het iets voor m'n carrière doet of als ik het te gek vind, zoals *The big escape*. Dat waren de leukste weken van m'n leven, maar dat doet verder niks voor mij. Ik vind het leuk als iets

Jas € 115 River Island
Top € 99,90 Marciano
Rok € 89,95 Blake Seven
Larzen € 147 River Island
Ketting Overload Studios Alle overige sieraden zijn privébezit

waaraan ik meewerk een diepere laag heeft, dat ik meer kan vertellen dan: 'Ik ben Linda en ik hou van Chinees eten.'

Wie wil je na Nikkie gaan volgen?

'Ik focus nu eerst even op het uitbrengen van de docu over Nikkie. Dat is heel spannend, want dit is de eerste documentaire die ik volledig onafhankelijk maak en over een wereldwijd bekend persoon gaat. Ook in Amerika zullen mensen deze docu bekijken. Internationale grote partijen hebben al interesse getoond om samen te werken, maar ik heb nog geen besluit genomen. Ik merk dat ik toe ben aan een volgende stap in het maken van documentaires en het vertellen van verhalen. Het moet groter, internationaal, met meer budget. Wat dat betreft ben ik reëel ambitieus. Ik wil naar de echt grote

documentairefestivals, op Netflix. Dit wordt het jaar waarin ik ga vliegen.'

Wat is de eindbestemming van je vlucht?

'Ik zou Trump willen volgen, zoiets groots wil ik doen. Daar ga ik naartoe. Ik denk oprecht altijd: als je iets wilt, dan lukt het. Linksom of rechtsom. Die gedachte houdt het ook interessant, want dan blijft altijd alles mogelijk.' •

€ 29,99 Stradivarius

€ 39,95 Jules Bean

€ 59,99 H&M

€ 24,95 Atelier des Femmes

€ 49,99 Mango

€ 34,99 Vero Moda

€ 54,95 New Look

€ 59,95 Glamorous

Fashion vibes

Grootste miskoop 'Een latex pakje.

Ik vond het heel goed staan, totdat ik het in daglicht zag en dacht: wat heb je aangetrokken? Het was ook enorm zweterig.'

Kledingstijl 'Ik hou van sexy, maar op een geklede manier. Dus een kanten top, maar dan wel eentje die tot aan mijn nek komt.'

No-go 'Van Birkenstocks en tuinbroeken tot UGGs: ik probeer altijd alles.'

Pronkstuk 'Mijn Chanel-tas uit 1994. Ik vind het zo'n te gek gevoel dat iemand anders vroeger rondliep met die tas: wie was dat, waar is die tas allemaal geweest?'

Spender of spaarder 'Spender! Alles wat ik mooi vind, koop ik. Voor de toekomst heb ik ook niets geregeld. Ik heb een huis met overwaarde en dat is het qua potje voor later.'

Op de wishlist 'Een horloge dat overal bij past en een jumpsuit die ik makkelijk kan uittrekken. Nu mijd ik jumpsuits nog, omdat ze op feestjes zo irritant zijn.'

Nooit genoeg van 'Ringen. Ik heb er altijd veertien miljoen om.'

Modevoorbeeld 'Cara Delevingne ziet er heel stoer en eigen uit. Anna Nooshin is ook altijd fabulous gekleed. Ik snap niet hoe die vrouw dat doet.'